

ВПЛИВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇН, ЩО РОЗВИВАЮТЬСЯ

Коваленко Е.Е., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.О. Бабан**
Державний біотехнологічний університет

Іноземні інвестиції – це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [1]. Іноземні інвестиції мають значний вплив на економічний розвиток в багатьох країнах і є важливим чинником у стимулюванні економічного зростання. Іноземні інвестиції можуть вирішити частину фінансових проблем країни, таких як дефіцит фінансових ресурсів, вони сприяють збільшенню надходжень о бюджету країни, впровадженню сучасних методів управління, технологічному обміну та розвитку новітніх технологій, розвитку інфраструктури, створенню нових робочих місць та підвищенню кваліфікації кадрів з урахуванням іноземного досвіду [2].

Важлива роль прямих іноземних інвестицій (ПІІ) у стимулюванні економічного зростання підтверджується досвідом низки країн, які останнім часом продемонстрували високу позитивну динаміку своїх економічних показників і значну структурну трансформацію у сучасному русі своїх економік. Понад 50% глобального припливу ПІІ було спрямовано у країни, що розвиваються. Станом на 2021 рік до п'ятірки найбільших країн-реципієнтів ПІІ входять США – 367 млрд дол. США, Китай – 181 млрд дол. США, Гонконг – 141 млрд дол. США, Сінгапур – 99 млрд дол. США, Канада – 60 млрд дол. США [3]. Найбільш яскравим прикладом у цьому разі можуть виступати такі країни, як Китай, Індія, Бразилія, Мексика, Сінгапур, Тайвань. Іноземні інвестиції в автомобільну, електронну та інші галузі допомогли Мексиці стати однією з найбільших експортерів у світі та забезпечити ріст виробництва та зайнятості.

На прикладі країн, що розвиваються, ще можна вказати Бразилію. Залучення іноземних інвестицій в сільське господарство допомогли країні стати одним із найбільших виробників сільськогосподарської продукції у світі. Інвестиції у виробництво енергії, зокрема відновлювальні джерела енергії, сприяли забезпеченню стабільності в енергетичному секторі та зменшенню залежності від вугілля та нафти.

Іноземні інвестиції можуть бути корисними, але їх не слід розглядати як універсальний засіб вирішення всіх проблем. Якщо залежність від таких інвестицій стане великою, це може загрожувати регіональному розвитку та суверенітету країни. Замість цього, важливо мати чітку національну економічну політику, яка визначає пріоритети та забезпечує відповідність інвестицій цим цілям [4].

Один з прикладів поганого впливу прямих іноземних інвестицій може бути пов'язаний з експлуатацією природних ресурсів без врахування їхньої сталості та збереження. Наприклад, багато країн Латинської Америки, такі як Бразилія та Колумбія, були свідками ситуацій, коли іноземні корпорації інвестували в видобуток нафти, деревини або мінералів, знищуючи природне середовище та порушуючи права місцевого населення. Такі дії призводили до великих екологічних та соціальних проблем, включаючи зниження рівня життя місцевого населення та зруйнування екосистем.

Інший приклад можна побачити в розвинених країнах, коли іноземні інвестиції можуть впливати на зниження рівня зайнятості через автоматизацію та перенесення виробництва до країн з низькими витратами на працю.

Наприклад, багато фабрик у США перенесли своє виробництво до країн Південної Азії або Латинської Америки, що призвело до масового звільнення працівників і зниження економічної активності в регіонах, де раніше було сформоване виробництво.

Загальний висновок про прямі іноземні інвестиції полягає в тому, що вони можуть бути потужним каталізатором економічного зростання для різних країн, як розвинених, так і країн що розвиваються. ПІІ сприяють створенню нових робочих місць, перенесенню технологій, розвитку інфраструктури та підвищенню виробничого потенціалу. Вони також можуть стимулювати конкуренцію, інновації та підвищення якості товарів і послуг. Проте важливо враховувати, що ефективність ПІІ залежить від правильного управління, забезпечення транспарентності та додержанням екологічних, соціальних та етичних стандартів. Також слід враховувати, що занадто велика залежність від іноземних інвестицій може мати негативні наслідки, такі як втрата контролю над внутрішньою економікою та ризик фінансової нестабільності. Отже, ПІІ можуть бути корисним інструментом для економічного розвитку, але їхнє використання повинно бути обережним та збалансованим з місцевими потребами та стратегіями розвитку.

Інформаційні джерела

1. Закон України «Про іноземні інвестиції» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2198-12#Text>
2. Лендел О.М. Іноземні інвестиції як фактор розвитку економіки держави. 2016. № 9 URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5156>
3. Невизначеність та рецесія знизять обсяги світових ПІІ, UNCTAD. URL: <https://ukraineinvest.gov.ua/news/15-06-22/>
4. Пилипів В. В. Прямі іноземні інвестиції та процеси регіонального відтворення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 8. С. 5-7.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗБУРЕНЬ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Конопля А.І., здобув. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. пед. наук, **В.В. Лисиця**

Глухівський національний педагогічний університет ім. О. Довженка

Дошкільна освіта є важливим етапом для цілісного розвитку дитини. Нині її зміст органічно пов'язаний з ідеями Нової української школи: він забезпечує наступність між дошкільною та початковою освітою в умовах шкільної реформи. В Україні дошкільна освіта є обов'язковою частиною у системі безперервного навчання. Відповідальність за навчання дитини у дитсадку несуть її батьки або особи, які їх замінюють, та навчальні заклади, де діти перебувають [1].

Аналізуючи стан дошкільної освіти в Україні ми виокремлюємо наступні проблеми: доступність до дошкільної освіти (багато дітей, особливо з малозабезпечених та віддалених районів, не мають можливості відвідувати заклади дошкільної освіти через відсутність місць або віддаленість закладів); низька якість освіти (у багатьох закладах дошкільної освіти недостатньо кваліфікованих педагогів та відповідного навчального обладнання, що впливає на якість надання освітніх послуг); незадовільний рівень фінансування (фінансування дошкільної освіти в Україні є недостатнім, що ускладнює забезпечення якісної освіти для всіх дітей та залучення кваліфікованих педагогів); лише часткова наявність інклюзивної освіти (у багатьох закладах дошкільної освіти відсутні умови для навчання дітей з особливими освітніми потребами разом з іншими дітьми); відсутність ефективної системи моніторингу якості надання освітніх послуг; недостатнє удосконалення кваліфікації педагогічних працівників у відповідності